dobytka obce Ch. za roční úplatu 300 Kč 6 kat. jiter pastevní půdy z velkostatku z-ského, najatého st-lem.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss toto:

Pokud stížnost poukazem na pravoplatné rozhodnutí býv. župního úřadu v Šahách z 29. června 1922, jakož i popíráním správnosti znaleckého posudku stát. zeměd. inspektora snaží se dovoditi, že sporná půda jest louka a proto z přídělu k účelům pastevním vyňata, jsou námitky její bezdůvodny. Námitky ty opírají se zřejmě o ustanovení min. nařízení z 11. dubna 1919 č. 68 Úr. Novin; leč nařízení toto bylo dle výslovného předpisu § 12 odst. 2. zákona z 26. dubna 1924 č. 87 Sb. zrušeno a zákon tento neuznává již za překážku přídělu, že jde o půdu, již možno kvalifikovati jako louku. — — —

Č. 5383.

Administrativní řízení: * Je-li v meritorním rozhodnutí úřadu obsažen výrok, že opravný prostředek k němu podaný není opožděn, nemůže vyšší stolice bez stížnosti druhé strany k opoždění tomu ex offo přihlížeti.

(Nález ze dne 13. února 1926 č. 2808).

Věc: Ing. Vladimír S. v Praze (adv. Dr. Jos. Šafařík z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o včasnost opravného prostředku.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Osk v R. výměrem z 12. ledna 1924 zamítla odvolání st-lovo z usnesení ob. zastupitelstva v K. z 20. října 1923, jímž byla deklarována veřejnost cesty jdoucí st-lovým mlýnem. Zamítnutí bylo vysloveno z důvodů meritorních.

Další odvolání zamítl zsv nař. rozhodn. z těchto důvodů: »Podle § 99. ob. zříz. jest podati odvolání z usnesení ob. zast. ve 14denní lhůtě nepřestupné, jdoucí ode dne vyhlášeného usnesení neb oznámení, starostovi obce, aby je dále předložil. V daném případě bylo usnesení ob. zast. z 20. října 1923 oznámeno st-li dne 21. října 1923, odvolání z tohoto usnesení podal st-l u o b c e teprve dne 5. listopadu 1923, tedy pozdě. V důsledku toho vešlo usnesení ob. zast. v právní moc a měla osk odvolání jako opožděné odmítnouti. Jestliže pak osk zamítla odvolání třebas z důvodů meritorních a potvrdila usnesení ob. zast., nelze v zamítavém stanovisku jejím spatřovati nějaké vady, tím méně nezákonnosti, a jest tudíž stížnost bezdůvodná.«

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažoval nss takto:

Obec K., předkládajíc odvolání st-lovo osk-i k rozhodnutí, podala zprávu, že rozhodnutí ob. zast. bylo st-li doručeno dne 21. října 1923, že však odvolání z něho došlo teprve dne 5. listopadu 1923, tudíž pozdě.

Osk se otázkou včasnosti odvolání zabývala a uznala, že odvolání nemá býti pokládáno za opozděné »se zřetelem k nepřesnému zapsání dne podání ob. úřadem v K.« Jest tudíž v rozhodnutí osk obsažen výrok samostatný o včasnosti opravného prostředku, kterým implicite námitka obcí v předkládací zprávě vznesená shledána bezdůvodnou. Tímto vý-

rokem byla právní posice obce K. zasažena, neboť posice ta jest podstatně jiná, rozhodla-li osk in merito a tím dnešnímu st-li poskytla možnost dovolati se ve věci samé ještě třetí stolice, nebo odmítla-li by odvolání jako opožděné, čímž by stranu z dalšího stěžování si in merito vyloučila.

Když proti tomuto výroku o včasnosti odvolání obec K. stížnost nevznesla, neměl žal. úřad podnětu, aby výrok tento přezkoumával a ke škodě st-lově měnil. Učinil-li tak přes to, jest jeho rozhodnutí se zákonem v odporu a bylo je zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 5384.

Zemědělství. — Administrativní řízení (Slovensko): O úřední kompetenci k rozhodování mzdových sporů zemědělských dělníků.

(Nález ze dne 13. února 1926 č. 2809).

Věc: Florian B. a Ludevít V. v M. proti župnímu úřadu v Nitře o mzdový spor.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-lé vznesli na okr. úřad v Nitře nárok, aby Karel V., který je zjednal k polním pracem, byl uznán povinným doplatiti jim za mzdu zadržovaných 15 vozů haluzí a 15 půlsáhů dříví. Nárok ten byl pořadem instancí, posléze nař. rozhodnutím zamítnut. Stížnost do tohoto rozhodnutí podaná nečiní námitek proti meritu rozhodnutí, nýbrž namítá jedině, že úřady ve věci rozhodující nebyly k tomu kompetentní podle odst. 2 § 6. zák. čl. II. : 1898.

O stížnosti té uvažoval nss takto: — — —

Podle § 72 zák. čl. II : 1898, který jedná o právních poměrech mezi zaměstnavateli a zemědělskými dělníky jsou k rozhodování všech záležitostí, které dle tohoto zákona úředního opatření vyžadují, příslušny: v I. stolici hlavní služný, ve městech s municipálním právem designovaný člen magistrátu a v městech se regulovaným magistrátem purkmistr, ve II. stolici zvláštní komise správního výboru ustavená způsobem označeným v § 120 zák. čl. XXXI : 1879. Ve III. stolici pak min. zeměd. Na místo služnovských úřadů nastoupily dle § 6 zákona z 29. února 1920 č. 126 Sb. okresní úřady a na místo správních výborů župní úřady, které také v daném případě o sporu rozhodly a sice souhlasně, takže proti nim dle § 72. zák. čl. II : 1898 další odvolání není přípustno. Z této kompetence vyjímá odst. 2 § 6 cit. zákona jednak taková ustanovení smlouvy, jež odporují zákonům nebo statutům — což s daným případem nemá co činiti, — dále pak ustanovení do smlouvy nepojatá, jež odkazuje na řádnou cestu zákona.

Na tomto předpisu zákona zakládají st-lé svoji námitku inkompetence, dovozujíce, že oni dle smlouvy byli zjednáni k »žatvě a mlatbě«, kdežto o svážení žatvy na místo mlatby že nebylo ve smlouvě nic ustanoveno, takže spor o zadrženou mzdu připadající za práci se svážením, kterou oni vykonati odepřeli, může býti řešen pouze řádnou cestou zákona. Leč po této stránce uznal žal. úřad, odvolav se na důvody prvostupňového výnosu, že dle odborného posudku župního úřadu práce je žatva a mlatba